

Forfatter: Jacobsen, Jørgen-Frantz

Titel: Udrag fra Nordiske Kroniker

Citation: Jacobsen, Jørgen-Frantz: "Nordiske Kroniker", i Jacobsen, Jørgen-Frantz: *Nordiske Kroniker*, 1943, s. 123. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacobjf_02-shoot-idm139956848208576/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Nordiske Kroniker

Byerne, Kulminerne og Skorstenene paa begge Sider bliver tættere og tættere. I Perspektivets Bund rejser *Forth Bridge* sig som et kæmpemæssigt, tredelt Spænde fra Kyst til Kyst.

Der er blevet sagt meget ondt om denne Bro, den er for længst degraderet fra sin Rang som Verdens største Bro, ja den er næsten blevet reduceret til et Uhyre fra Firserne og har nu kun Professor Vilhelm Wanscher til Ven. Men hvor den behersker, ja hvor den kroner denne pompøse Vandvej. Den er en Del af Landskabet, dens tre Buer er som tre Tinder. Ved *Rosyth*, inden for Broen, havde den engelske Flaade under Verdenskrigen en af sine vigtigste Stationer, og paa den store Red var det, at den tyske Højsøflaade indfandt sig, inden den førtes til sin sidste Ankerplads i *Scapa Flow* ved *Orknøerne*. Men naar en Super-Dreadnought gaar under *Forth Broen*, syner den ikke af ret meget. Og ak, Lille Bælts-Bro!

Inden man naar frem til *Forth Bridge*, drejer Skibet af mod Syd og gaar ind til *Leith*. Det er en almindelig britisk Havneby, en stor Kulhavn, sikkert ikke meget forskellig fra *Hull* eller *Newcastle*, med store Dokker, vældige Kulkraner, røgsværtede Granit-huse og overnaturlige Bryggerheste i nonchalant Skridtgang foran store Vognlæs. Særlig skotske er dog de store Whiskylagre. De var under Verdenskrigen et taknemmeligt Maal for Zeppelinernes Bomber, de brændte saa festligt og overdaadigt.

I en mild og næsten uskyldig Modsætning til de sorte Kul og den krasse Whisky staar de mange danske Landbrugsprodukter, der bliver udlosset i *Leith*. Navnlig i *Albert Dock* ser man næsten altid danske Skibe. Det er et af Havnens travleste Bassiner, smukt anbragt vis-à-vis *Victoria Dock*. Idyllisk, men lidt vemodig, virker disse typiske Navne. De minder alt for meget om en svunden, optimistisk Tid, da Verdenshandelen gik for fuldt Orkester og ikke som nu blev spillet med Kontingenteringernes trange Sordin. Og dog! I gamle Dage saa man i *Leith* et usigelig kulstøvet Proletariat af udslidte Mænd, fulde Kvinder og lasede Børn. Verden maa trods alt være blevet bedre at leve i; nu træffer man næsten lutter rene Sixpencer.